

Jachtgebruiken

Tableau leggen.

Van een goed geregelde jacht moet een zeker decorum uitgaan, een sfeer van weidelijkheid, die zich openbaart in eerbied voor het wild en respect voor veld en mede-weidgenoten.

Dit tekstdeel en ook de volgende, niet nader aan te geven tekstdelen zijn afkomstig uit oude jachtliteratuur. Maar het is nog altijd zeer actueel al zullen wij het nu anders verwoorden.

Deze eerbied voor het wild brengt de jager er toe, na afloop van de jacht, met zorg het tableau uit te (laten) leggen. Dit kan op diverse plaatsen gebeuren, op een grasveldje, in een stal of garage, op de deel van een boerderij, op een boslaan of op welke plaats dan ook. Mits deze maar voldoende ruimte biedt om het wild netjes neer te leggen en er voldoende ruimte om heen is voor de deelnemers aan de jachtdag en de belangstellenden.

Als het tableau ligt wordt dit aan de jagermeester van de dag meegedeeld.

Nu wordt hulde gebracht aan het geschoten wild en tevens aan de gastheer die de gasten een onvergetelijke dag heeft geboden. Daarom mag nimmer het uitleggen van het tableau worden nagelaten, ook al is het aantal geschoten stuks niet groot. Niet het vele is goed maar het goede is veel.

De wijze waarop dit uitleggen gebeurt is verschillend.

Er is geen wet van Meden of Perzen welke voorschrijft hoe het precies moet. Er zijn wel **enkele vaste regels** die in acht genomen moeten worden, zoals:

- Het wild dient **ordelijk en overzichtelijk** te worden uitgelegd
- Als jagermeester en geweren voor het tableau staan met het gezicht naar het tableau, liggen de **koppen van het wild in hun richting en beginnen de rijen aan de linkerkant.**
- **Tussen de verschillende stukken moet enige ruimte** zijn waardoor weliswaar de oppervlakte groter wordt maar waardoor het wild beter tot zijn recht komt.
- Het wild dient **op de rechterzijde** te worden gelegd.
- Het wild wordt **soort bij soort** gelegd. Fazantenhanen bij Fazantenhanen en hennen bij hennen, woerden bij woerden en eenden bij eenden.
- Vanaf het begin van de rij geteld wordt **elk tiende stuk een halve wildlengte voor** de overige stukken gelegd.
- Het is **niet toegestaan over het wild te stappen of tussen te gaan staan.**

Een andere, veel toegepaste wijze is groepjes van vijf te maken waarbij elk vijfde stuk dwars voor de overige vier wordt gelegd. Deze wijze van uitleggen geeft een overzichtelijker beeld van het tableau maar geldt als minder fraai.

Jagers, drijvers, hondenmensen, jachthoornblazers en eventuele belangstellenden groeperen zich rond het tableau. In "HET TABLEAU" is aangegeven hoe dat zou kunnen. Misschien niet geheel traditioneel, maar in verband met het geluidseffect aan te raden, is een opstelling van de blazers op enige afstand opzij van het tableau.

Men betuigt de laatste eer aan het geschoten wild door een terugblik op het verloop van de dag en het memoreren van enkele opvallende gebeurtenissen waarna het wild door de jachthoornblazers wordt

"doodgeblazen" waarbij het gebruikelijk is dat een ieder, met uitzondering van de blazers, het hoofd ontbloot.